

STOPTIME 2011

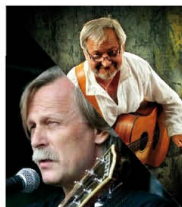
MEZINÁRODNÍ FESTIVAL ZPÍVAJÍCÍCH BÁSNÍKŮ

30/7 SOBOTA

KROMĚŘÍŽ, foyer **DOMU KULTURY**

17.00 **CZ**

Zpěvy sladké Francie

BROS JOEL (FR)
DĚDEČEK
JIŘÍ (CZ)

19.30 **CZ**

Svět podle Nohavici

MURACKI
ANTONI
GROUP (PL)

21.00 **CZ**

The Secret Harp

ERIKSEN
TIM (USA)

22.30 – *Variace*
na renesanční téma

MIŠÍK
VLADIMÍR
+ ČDG (CZ)

WWW.DK-KROMERIZ.CZ

předprodej
předprodej **SP**

200 Kč
150 Kč

uvádí
KOVAŘÍK
MIREK (CZ)

CZ písně budou simultánně česky podtitulkovány

Muzikus

www.musicopen.cz

tydeník
Kroměřížský

VĚTRNÉ MLÝNY

RESTAURACE a KAVARNA SCÉNA

PODSTATA A ORIGINALITA

Každý rok vzniká a úspěšně funguje několik desítek zajímavých hudebních festivalů. Díky nim se k nám konečně dostává prakticky jakýkoli hudební žánr i interpret. Tempo se zrychluje a nabídka roste... Existuje vůbec ještě prostor pro další hudební festival? Většinu hudebních akcí a festivalů začíná provázet „nutná“ mediální masáž, a tak roste počet účastníků, hudebníků, zpěváků, doprovodných akcí. Postupně se u některých projektů ztrácí prapůvodní záměr a v případě megalomanských počinů pak i intimita a potřebná pohoda. Většina vystoupení je založena především na hudební složce (logicky!), mnohdy ovšem potřebují i všemožné efekty světelné, audiovizuální, taneční, pyrotechnické... Ale existují skupiny a interpreti, pro které je zpívaný text minimálně stejně důležitý jako složka hudební a interpretační. Mnozí z nich dokáží napsat text srovnatelný svojí kvalitou s nejlepšími básněmi, někteří preferují výběr již hotových básní a dokáží jej skvěle zhudebnit. A právě těmto zpěvákům a interpretům bude věnován nový festival – FESTIVAL ZPÍVAJÍCÍCH BÁSNÍKŮ. Obsah festivalu určitě není originální (v minulosti existovaly a stále ještě existují mnohá zajímavá setkání „zpívajících básníků“). ORIGINALITA je ovšem DŮRAZ na kvalitu zpívaných textů a především vytvoření možnosti představit i kvalitně přeložené texty ZAHRANIČNÍCH „zpívajících básníků“ – zpívaný text v cizím jazyce bude simultánně překládán podtitulkovacím zařízením (jako ve filmu, ale dnes i opeře či divadle). Přeložené texty budou navíc umístěny i na webu a v budoucnu plánujeme i tisk ve formě bookletu nebo knihy.

KRYLOVA KROMĚŘÍŽ A STOPTIME VÁCLAVA HRABĚTE

Dne 12. dubna 1944 se v Kroměříži narodil Karel Kryl. Pobyť v tomto městě pro něj ovšem nebyl radostný, jeho rodina vlastnila tiskárnu, která byla v roce 1950 komunisty zlikvidována. Tato událost hluboce otřásla celou Krylovou rodinou a zásadně ovlivnila také jeho vztah k rodnému městu. V letech 1990 se písničkářův vztah k městu pomalu měnil a zlepšoval, ale definitivnímu návratu do Kroměříže zabránila jeho nečekaná smrt v roce 1994. Karel Kryl patří k nejvýznamnějším českým básníkům i hudebníkům a jeho osobě a tvorbě stavíme tento malý pomyslný „pomníček“ – nový hudební festival věnovaný památce Karla Kryla. Název celého festivalu je pak připomenutím další velké osobnosti „zpívané poezie“ – básníku Václavu Hraběti. STOP-TIME je titulní báseň vůbec první tiskem vydané sbírky veršů Václava Hraběte. Uspořádal ji Miroslav Kovářík jako program litvínovského Docela malého divadla (uváděno v letech 1965-67). Popis tohoto neurčitého ale nekonečně krásného času (pauza mezi milováním) byla hlavním obsahem většiny básní V. Hraběte „... Je to vždycky taková malá chvíle. Tak akorát na jeden tulipán...“

PROGRAM

Letošní „nultý“ ročník je naplánován na jediný den.

- 17:00 ZPĚVY KRÁSNÉ FRANCIE**
(JOEL BROS + JIŘÍ DĚDEČEK – FRANCIE A ČR)
- 18:30 SVĚT PODLE NOHAVICI A KRYLA**
(ANTONI MURACKI GROUP – POLSKO)
- 20:30 THE SECRET HARP**
(TIM ERIKSEN – USA)
- 22:30 VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA**
(ČDG A VLADIMÍR MIŠÍK – ČR)

uvádí : MIREK KOVAŘÍK – interpret poezie, básník, textař, konferenciér...

JOEL BROS

Koncert francouzského šansoniéra a skladatele Joela Brose s jeho novou kapelou, v níž opět nechybí akordeon a perkuse. Joel pochází z jižní Francie z Camarques, narodil se v Kongu a po letecké a diplomatické kariéře se plně věnuje hudbě, silně ovlivněné jihofrancouzskou a španělskou tvorbou a šansonem. Sklízí s ní zasloužené úspěchy na zahraničních pódii i u nás. Vystoupí poprvé společně s Jiřím Dědečkem.

JIŘÍ DĚDEČEK

Český písničkář, básník, textař, překladatel a autor četných rozhlasových a televizních pořadů. V letech 1973-85 tvořil a vystupoval ve dvojici s Janem Burianem. Od roku 1964 žije v Praze. Po maturitě roku 1971 a roce studia žurnalistiky přešel na obor knihovnictví a vědecké informace na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, který absolvoval v roce 1976; v letech 1983-88 vystudoval scenáristiku a dramaturgii na FAMU. Po roční vojenské službě pracoval v letech 1977-83 v Pražské informační službě jako tlumočnick z francouzštiny, od té doby je ve svobodném povolání. Roku 1984 se oženil s publicistkou a spisovatelkou Terezou Brdečkovou; mají dvě dcery. Od roku 2001 externě vyučuje tvůrčí psaní na Literární akademii. V dubnu 2006 byl Jiří Dědeček zvolen předsedou Českého centra Mezinárodního PEN klubu.

ANTONI MURACKI

Textař, hudební skladatel, interpret i konferenciér – to vše je Antoni Muracki. Od roku 2004 provozuje vlastní hudebně-kabaretní scénu „Kulturní salónek“, kde uvádí díla písňová i kabaretní, jejichž autorem je z části sám, z části interpretuje tvorbu jiných polských autorů. Murackého písně nejsou banální – probouzejí emoce, vyvolávají smích i hluboké zamyšlení. Vypovídají o lidech, vztazích, citech a o tom, co dává člověku jiný člověk. Stejnou širokou škálu jako v oblasti témat můžeme u Murackého najít i v oblasti hudební harmonie. Koncerty nejsou pouze přehlídkou písní, ale v podstatě satiricko-lyrickými divadelními představeními – s jednotnou linkou textu i hudebního ztvárnění. V květnu 2006 jako zakladatel umělecké nadace „Fundacji Artystycznej TST“ zorganizoval Mezinárodní hudební setkání s názvem „Písně bez pasu“ (ruská edice). Od roku 1998 překládá a zpívá písně mj. Jaromíra Nohavici, jemuž se stal zároveň i polským manažerem. Před dvěma lety realizoval se skupinou umělců představení založené na Nohavicových písních a které na festivalu představí.

TIM ERIKSEN

Současný americký freak-folk má i svoji syrovější paralelu. Tim Eriksen čerpá z éry před válkou Jihu proti Severu, kdy dnešní žánry jako blues, folk či gospel ještě neexistovaly, a na banjo hráli především otroci na plantážích. Eriksen začínal jako punkový hardcorový kytarista v legendárním newyorském klubu CBGB, ale brzy pronikl do dalších muzikantských profesí: Hraje například jihoindickou klasickou hudbu, se svojí bohužel již zesnulou manželkou Mirjanou Laušević (1966-2007) se věnoval hudbě z Bosny, v newyorském Lincoln Centru hraje experimentální noise a příležitostně přednáší na Dartmouth College a University of Minnesota. Archaický repertoár sahající až do doby, kdy dnešní Spojené státy byly součástí Britského impéria, představil Eriksen středoevropskému publiku poprvé před 15 lety, kdy

vystupoval na festivalu v Rudolstadt se skupinou Cordelia's Dad, hudebně definovanou jako post-punk a folk-hardcore. Materiál čerpal ze starodávných zpěvníků, jejichž notace, tedy trojúhelníky, kolečka a čtverečky určují výšku tónu a umožňují číst noty i těm, kdo neznají houslový klíč. Tradici se podle kuriozního zápisu říká shapenote singing a praktikovala se například ve vícehlasých sborech na náboženských shromážděních. K jejímu revivalu přispěl Oskarem oceněný film *Návrat do Cold Mountain* (2003), odehrávající ze za americké občanské války. Hudbu k němu mimochodem natočil tentýž T-Bone Burnett, který svým dřívějším soundtrackem k filmu *Bratříčku, kde jsi* inicioval revival starého blues. Cold Mountain obsahuje sklaby Jacka Whita (White Stripes), Elvise Costella a Stinga, ale i hlas zpěvačky Alison Krauss (Burnett produkoval i její nedávné společné album s Robertem Plantem). Eriksena si filmaři najali proto, aby herce naučil zpívat repertoár shapenote v autentické podobě a v jedné písni se dokonce objevuje na plátně. Jak takový sborový zpěv působí na současného diváka? CNN popisuje workshop v ulicích Chicaga: „*Hlasy jsou rozmístěné podle rozsahu, takže máte pocit, že zdroj zvuku jakoby mění polohu, sóloví zpěváci se střídají ve vedení a tleskají do rytmu. Výsledkem je hlasitý, čistý zvuk, který někteří popisují jako archaický, jiní jako lidské varhany.*“ A Tim Eriksen dodává, že nejzajímavější není tuto hudbu poslouchat, ale zpívat ji. Eriksen pojmenoval svůj repertoár podle významné sbírky The Sacred Harp, která vyšla roku 1844. (text PETR DORŮŽKA 2008)

VLADIMÍR MIŠÍK + ČDG

Český rockový zpěvák, skladatel, textař, svými spoluhráči a přáteli už léta mírně ironicky (avšak právem) přezdívaný „Legenda“. Se svou první kapelou hrával po parcích Elvise a Semafor, na barrandovském truhlářském učilišti založil skupinu Uragán. Po krátké epizodě u Komet spoluzakládal jednu z nejslavnějších českých kapel 60. let Matadors, v jejichž čele se začal hudbou zabývat profesionálně. Dále prošel Orchestrem Karla Duby, založil první vlastní kapelu New Force, se kterou odehrál jediný koncert v srpnu 1968, posléze byl krátkodobě angažován jako sólový kytarista v George & Beatovens Petra Nováka. V zimě 1968 s bývalým kolegou z Komet a Matadors, kytaristou Radimem Hladíkem, založil Blue Effect. S ním se Mišík prezentoval na první dlouhohrající desce Meditace. Po jejím vydání byl ze souboru vyhozen, vzápětí jej bubeník Jaroslav 'Erno' Šedivý pozval do další slavné kapely tehdejší doby, Flamenga. S ním natočil Vladimír Mišík dodnes nesmrtelné album Kuře v hodinkách na texty Josefa Kainara. Dříve než album stačilo vyjít, Flamengo se rozpadlo a Mišík založil epizodní soubor Formace. Ke konci první poloviny sedmdesátých let založil skupinu ETC..., se kterou – přes mnohé personální změny a dvouletý zákaz činnosti v 80. letech – koncertuje dodnes. Zároveň se začal věnovat vedlejšímu akustičtějšímu sdružení Čunderground (původně s Vladimírem Mertou, Petrem Kalandrou ad., dnes vesměs se členy ETC a hosty...). V letech 1976-2004 vydal Vladimír Mišík s ETC... deset řadových alb, několik dalších kompilací a podílel se na několika vedlejších projektech. Mnohé Mišíkovy písně, často na texty známých českých básníků (Václav Hrabě, Josef Kainar, Jiří Dědeček ad.), doslova zlidověly a jsou ozdobami „kytarových večírků“ několika generací. Vladimír Mišík vystoupí s ČDG (neboli Čundergrund).

MIREK KOVAŘÍK

Jedna ze zakladatelských osobností hnutí malých divadel 60. let. Jeho *Docela malé divadlo* (1962-69) stačilo během sedmiletí existence inscenovat kolem dvaceti titulů a vytvořilo i zvláštní interpretační styl. Kromě pořadů americké beatnické poezie byli první, kdo po létech uvedli, a to nejen na divadelně-poetické jeviště, básně Jiřího Ortena (Na pomoc slova!), Jana Zábrany (Mlčet je horší), Jiřího Koláře (Učte se čarovat), Ivana Blatného (Miluji tě, krásná Te...), Ivana Diviše (Povíme si to!) a Ivana Slavíka (Snímání s kříže). Byl vůbec první, kdo scénicky představil poezii Václava Hraběte (Stoptime, 1966) a básnický manifest Znamení moci Jana Zahradníčka (1968). Po rozpuštění DMD působí jako konferenciér folkových pořadů a festivalu Porta (1968-92), autor a interpret poetických montáží a klubových představení, v nichž se jeho charakteristický přednes básní „ve stavu zrodu“ stal novou kvalitou české interpretační kultury. Od roku 1990 působí i jako rozhlasový autor, moderátor a přednášeč v pořadech Dobré jitro, Zelené peří a Poetická nockturna Českého rozhlasu, stanice Praha. Jeho repertoár zahrnuje široké spektrum autorů, od klasické poezie Máchovy až po nejmladší básnickou generaci. Osobně se setkal s beatnickými básníky A. Ginsbergem a L. Ferlinghettim při jejich návštěvách Prahy. Pravidelně od roku 1980 reprízuje s kytarovým duem J. Pertl – V. Prejzek v klubech a komorních divadlech pořady z poezie J. Kainara, J. Ortena, V. Hraběte a J. Zahradníčka.

ORGANIZACE

DŮM KULTURY v KROMĚŘÍŽI, Tovačovského 2828, Kroměříž
tel : 602 704620, e-mail : jiri.kralik@dk-kromeriz.cz

